

בלבבי עצות פשוטות למעשה

מפרק זה מודגשים שבעה מקורות מגוף הפרק עם התמצית שלהם.
בחר לך את החיזוק היומי וההתחדשות היומית, מתוך מבחר עצות אלו:

1 שני ההכרחים האלה מוליכים ידיעה שכלית אחת פשוטה: יש בורא לעולם!

מקור הידיעה שאנו יודעים שיש בורא לעולם, כיצד היא מתחילה? מכח חוש המשוש או מכח הידיעה השכלית? ... שהידיעה איננה מתחילה מחוש המישוש. הידיעה היא "ידיעה שכלית". ומהיכן יודע האדם שיש בורא עולם? באופן כללי אלו שני יסודות פשוטים: ראשית, ע"י קבלה מאבותינו, דור אחר דור ... אנחנו מאמינים בני מאמינים ... ושנית, אפילו אדם שנוול במדבר ואינו יודע שהוא יהודי ... עליו לנהוג כמו אברהם אבינו, להגיע להכרה פשוטה שדבר לא נעשה מעצמו ובהכרח שיש בורא לעולם. **שני ההכרחים האלה מוליכים ידיעה שכלית אחת פשוטה: יש בורא לעולם!**

2 ודאי אין הכוונה לחוש המישוש של הידיים ... אלא למישוש ע"י חוש של הלב

מקור האיך אפשר להתבטא כלפי בורא העולם במושג של מישוש, והרי על פניו נראה הדבר ח"ו ככפירה, שכן נאמר "כי לא יראני האדם וחי" (שמות לג, כ) לא רואים, לא שומעים. גם הנביאים לא מששו את הקב"ה! אמנם, **ודאי אין הכוונה לחוש המישוש של הידיים**, כמו שהזכרנו עפ"י הספרים הקדושים, **אלא למישוש ע"י חוש של הלב**. במילים אלו העמדנו את יסוד המהות האמיתית של האמונה. נדבר ונבאר את היסוד, ועל גביו נבנה את ההמשך, אבל ראשית כל היסוד עצמו צריך להיות ברור, על איזו אמונה אנחנו מדברים?

3 "יודעת היום והשבות אל לבבך כי ה' הוא האלוקים... אין עוד" (דברים ד, לט).

מקור יעיקר העבודה, שהיא תכלית האמונה, שהידיעה שיש בורא עולם לא תהיה ידיעה שכלית בלבד, אלא ידיעה מוחשית של תפיסת מציאות, לא תפיסת מציאות של שכל, אלא תפיסת מציאות של "לב". ... במילים קצרות הגדרת הדברים היא: יש ידיעה של "שכל" - הן מצד קבלת האבות והן מצד ההכרה הפשוטה שדברים לא נעשים מאליהם - ויש "ידיעת הלב", וכלשון הפסוק **"יודעת היום והשבות אל לבבך כי ה' הוא האלוקים... אין עוד"** (דברים ד, לט).

4 "בלבבי משכן אבנה להדר כבודי". הקב"ה נמצא בלב כל יחיד ויחיד מישראל

מקור היד היא רק כלי להעביר את החושים ללב, אבל החוש האמיתי של הבחנת מציאות נמצא בלב האדם. כשנתבונן היטב נבחין, שהרגשת המציאות בלב אינה תלויה בהכרח במציאות היד. גם ללב ישנה הבחנה עצמית ובכוחו לחוש דברים. מה טיבה של הבחנה זו? ההבחנות הפשוטות שאנו מכירים מתגלות דרך היד. כך חש האדם את הנתון. וכאן טמונה הנקודה העמוקה של ההבחנה בחוש של הקב"ה. בפסוק נאמר: **"צור לבבי וחלקי אלוקים לעולם"** (תהלים עג, כו) - הקב"ה כביכול נעלם במוחם של ישראל, אך נגלה בלבבותם. **"בלבבי משכן אבנה להדר כבודי"**. הקב"ה נמצא בלב כל יחיד ויחיד מישראל, "ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם" - בלב של כל אחד ואחד מאתנו, בלב של כל יהודי נמצא הקב"ה.

בלבבי משכן אבנה ♦ חלק ב' פרק ב' "וידעת היום והשבות אל לבבך"

5 לפני הכל צריך אדם להכיר בלבו את הקב"ה. או אז ודאי גם יחוש שהקב"ה אוהב אותו ודואג לו.

מקור כדי שהאדם ידע ממצאות הקב"ה בידיעה של לב, ידיעה של מציאות מוחשית - דבר זה לא ניתן לרכוש מאחרים. על כל יחיד ויחיד מוטל להתייגע לבד להשיג זאת. ... יש להתחזק באמונה, ולהאמין שהקב"ה הוא טוב ומטיב. הוא יודע מה הוא עושה והכל נעשה ממנו. ... כשנבונן נבין שחסר את הבסיס שעל ידו נוכל לחוש את האמונה כראוי! אמונה בהשגחה פרטית, אמונה בפעולותיו של הבורא ית' איך הוא פועל עם האדם וכיצד הוא נוהג עימו, הוא אוהב אותו, דואג לו וכו' - כל זה הוא כבר השלב הבא. אבל לפני הכל צריך אדם להכיר בלבו את הקב"ה. או אז ודאי גם יחוש שהקב"ה אוהב אותו ודואג לו.

6 אין לך דבר גדול יותר מהתורה שהיא מקשרת את האדם לקונו, אבל היא מקשרת את האדם לקונו בעיקר עד כמה שהאדם בלבו מכיר שהתורה היא חלק אלו-ק ממעל ממש!

מקור ודאי שצריך ללמוד, זוהי מצות עשה מדאורייתא, והתורה היא שורש כל הבריאה, אבל תורה שאין אדם יודע מי נתן אותה - לא שהוא לא יודע בשכל, אלא שבלבו הוא אינו מרגיש זאת - איזה ערך יש לזה? "קודשא בריך הוא ואורייתא וישראל חד הוא" - התורה שאנו לומדים בכל רגע ורגע, היא מחוברת לרבש"ע. כשאדם טהור לומד תורה שהיא חלק מהקב"ה, בהכרח שגם לבו מרגיש שהוא עצמו חלק מהבורא, ואז ישנו החוט המשולש של - קוב"ה, אורייתא, וישראל חד הם, אבל אם הגישה לתורה נובעת מלב שהוא נפרד ח"ו מהבורא, לב שמרגיש את עצמו כנפרד, ורק יודע הוא בשכל שיש בורא עולם, מאמין בזה מצד קבלת האבות, אך עדיין אינו חש שהוא והקב"ה הם אחד - איך יזכה להרגיש שהתורה והקב"ה הם אחד? אין לך דבר גדול יותר מהתורה שהיא מקשרת את האדם לקונו, אבל היא מקשרת את האדם לקונו בעיקר עד כמה שהאדם בלבו מכיר שהתורה היא חלק אלו-ק ממעל ממש!

7 ראשית על האדם לדעת שתכלית החיים היא אמונה ... כאשר יגיע אדם להכרה מוחשית בלבו שהוא חלק אלו-ק ממעל, נקודה זו תביא אותו לקיים את כל התורה כולה!

מקור ראשית על האדם לדעת שתכלית החיים היא אמונה. נקודה זו עלינו לחזור ולשנן אינספור פעמים. אבל עלינו גם להבין על איזו אמונה מדובר: לא רק אמונה של ידיעת השכל, לא רק אמונה שחושבים עליה מידי פעם, אלא אמונה שבלב. ולא אמונה של התפעלות והתרגשות, אלא אמונה של תפיסת המציאות האמיתית של "צור בלבבי וחלקי ה'". כאשר יגיע אדם להכרה מוחשית בלבו שהוא חלק אלו-ק ממעל, נקודה זו תביא אותו לקיים את כל התורה כולה!

חלק ב' פרק ב'

- ♦ ידיעה שכלית וידיעה מוחשית
- ♦ הבנת הלב - מציאות עצמית
- ♦ "קודשא בריך הוא ואורייתא וישראל חד הוא"

בלבבי-ב 002 "וידעת היום והשבות אל לבבך"
מספר סדרה בקול הלשון 1127722
מודפס בספר בלבבי משכן אבנה חלק ב' פרק ב'